

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer
vasárnap.

Felolvas szerkesztő és kiadó:
Skríbanek Géza.

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt
Nyiltár sora 20 kr.
Hirdetések nagyság szerint.

Kulturmozgalmak.

(K) A "Dunántuli közművelődési egyesület", — mely szétágazó szervezetével egyike vezető kulturegyesületeinknek, — a napokban tartotta közgyűlését a fővárosban, mely gyűlésen szomorúan hangoztatták az egyesület vezéremberei, hogy a közönség érdeklődése nagyon is megcsappant a kulturmozgalmak iránt. Erről panaszkodik az "Erdélyi, és a Felvidéki magyar kulturegyesület" is, tehát éppen azok, melyeknek többé kevésbé országos céljai egyenesen követelik mindnyájunk áldozatkészségét és közreműködését.

Sem az egyik, sem a másik. A mily hév és odaadás lobban fel az első pillanatokban valamely felvetett hazafias terv nyomán, ép oly közöny, mondhatnók bosszúság váltja azt fel apródonként. Mi ennek az oka, tűnődnek éppen azok, a kik valamely hazafias mozgalmat megindítva, elsősorban a vidéki városok társadalmára „utaznak”? Csodálkozva tapasztalják, hogy a portált nemes ügy mint posványodik el, s haragra gerjedve látják, hogy hazafias alkotásokra nem képesek ál-

landó védelmezőket toborzani.

Hát mi tagadás, bizony ez így van, de nem csak nálunk, hanem országszerte. Annyira jutottunk már, hogy nem képes semmi egyéb tette sarkalni az embereket, csakis a politikai szenvedély, s a magyar faj erejét legfeljebb csak akkor látjuk megnyilatkozni, ha már a kést nyakunkon érezzük. De látjuk-e egyébként a faji öntudatot tettekben megnyilatkozni? Faji öntudat?! Hiszen ehhez egy nemzeti aspirációktól eltelt és áthatott egységes társadalom kellene, s hogy beszéljünk ilyesmiről, midőn még a partikuláris társadalmi érdekek sem érvényesülhetnek éppen a politikai szenvedélytől és visszavonástól szétszaggatott helyi társadalmi tényezők miatt?

Azonban mindentől eltekintve, s világos szemmel nézve a kulturmozgalmak mai állapotát, nem zárkozhatunk el annak kijelentése elől, hogy a hiba nemcsak itt helyben, s nemcsak a tapasztalt közönyben, hanem bizony egyéb és mélyebben fekvő okokban is keresendő.

Nézzünk csak körül, s látjuk, hogy a városokbau temérdek kulturális, jótékony és hazafias czé-

lu egyesület alakult az idők folyamán. Egyik - másik megfeszített munka árán sikeres működést is képes kifejtetni, nagyobb része azonban csak küzködik, vagy pedig a meddő fáradságot megunva stagnál, vagy feloszlik.

Valamely egyesület felvirágozását első sorban a vezető férfiak tevékenysége, másodsorban pedig az alapszabályszerű feladatoknak a közszükségletből, tehát a mindennapi életből fakadt megállapítása képezi. Ha már most e két szempontot összevetjük azzal, hogy mily sok új egyesület alakul folytonosan, könnyen rájövünk a baj okára is.

Minden új egyesület első sorban arra törekszik, hogy a közélet terén is szerepvivő férfiakat nyerjen meg vezetőinek, kiket végre is annyira túlhalmoznak ilyen tiszteletbeli, csupán társadalmi helyzetükből, folyó tiszteletbeli állásokkal és megbízásokkal, hogy manapság már szinte gyanakodva fogadnak minden oly kezdeményezést, melynek akár burkolt, akár nyílt célja egyesület alakítása; és még örülnek, ha némi anyagi áldozattal elháríthatják (mint alapító, stb. tagsági díjak) az őket újból fenyegető megtiszteltetést.

T Á R C Z A.

Hogyan lettem én házasságszerző!

Somogy megye déli részén, közel a slavoniai határhoz, van egy kis sváb falucska. Ott lakott atyámnak egy jó barátja Dr. Kövessy Gáspár ur és gyógyította a falu testi betegjeit. Aranka nevű, kékszemű kis leánykája, intézetbeli barátnőm volt, mi azonban gyakran ezüstkének hívtuk, minthogy intézetben szokás, hogy mindegyik leánynak elmásított neve is legyen.

Mi nagyon szerettük egymást, ámbar teljes ellentétek voltunk. Bizalmas beszélgetéseink közt gyakran megtörtént, hogy valamit egyszerre mondtunk ki; ilyenkor Ezüstke mindig azt szokta mondani: „Meglásd, még rokonok leszünk.” „Meglehet, feleltem, van anyámnak egy fiatal fivére, elég csinos ember, talán az lesz a férjed.”

Sőt Lajos bátyámnak — az volt anyám fivére — gyakran említettem, hogy

van nekem lenn a Somogyban egy csinos kis barátnőm, de biz ő soha sem kérdezte a nevét, még csak a falut sem, a hol lakik.

Egy májusi napon meghívó levelet kaptam Arankától, melyben csaknem könnyörög, hogy a nyarat töltsen náluk. Minthogy a forróság a fővárosban máris kezdett tűrhetetlen lenni, engedtem a meghívásnak, azon reményben, hogy én egy szép kis vidékre jutok és hogy az idő kellemesen fog elmúlni. (Akkor még nem ismertem a somogyi faluk egyformaságát.)

Kövessyék rendkívüli szeretettel fogadtak, még a kályhát is bedöntötték volna örömlükben, ha véletlenül nem dőlt volna be már azelőtt két héttel. Így hát be kellett érni azzal, hogy süttöttek főztek; a doktor néni egész nap a konyhában lakott, Ezüstke nekem szentelte idejét. Kisétáltunk a falu határához, hol a képzelt kies táj helyett hatalmas homokdombok tárultak szemem elé. Mindjárt az első nap szerencsém volt a falu notabilitásait megismerhetni. Jöttek mind az özön-

viz: „A tenítő, a mester, a patikárus, a jegyző ur a leányával meg a segédjegyző. Ez utóbbi nélkülözhetetlen, mert különben nem volna ki udvarolna ha egy idegen hölgy a faluba téved. A segédjegyző ezuttal is megtette a kötelességét. Nagyon mondogatta nekem a szépet, folyvást a bajsza helyén pödörgetve.

Szóval nagyon kellemesen eltelt az első nap. A falusi levegő megtette hatását; alig tértem be hálószobánkba, melyet Ezüstkével osztottam meg, rögtön elaludtam.

Raggelre egy szem cigány muzsikálása ébresztett fel.

A segédjegyző adatott „hajnali zenét” Doktor bácsi nagy mérgesen kikiáltott, hogy takarodjék onnan s ne zavarja fel az egész házat. Midőn a Sebesi ur egy csokorral kezében eljött nekünk jó reggelt kívánni, hát rátámadt a kedves bácsi, hogy bizony ne merészelje többet korra reggel a cigányt odaküldeni.

A második nap az elsőhöz hasonlóan folyt le azzal a különbséggel, hogy oly szerencsétlen voltam sétálás közben a

Nem indolentia, vagy épen bűnös közömbösség tehát, ha valamely meglevő, vagy épenséggel meginduló hazafias mozgalommal szemben társadalmi köreink némi idegességet mutatnak. Ez, a mint meggyőződhetünk gyakrabban, annak a jele, hogy már túl is vannak halmozva ilyenféle feladatok végzésével és az arra fordítandó anyagi áldozatokkal.

Mindez természetesen nem lehet ok arra, hogy az érdeklődés a kulturmozgalmak egész vonalán szüneteljen. Ha bármely nemzetnek is, de nekünk leginkább kötelességünk, hogy a nemzeti és faji erőnk fokozására alakult egyleteket minél hathatósabban támogatassuk úgy anyagilag, mint erkölcsileg. Egy bizonyos. Phrasisokra nem adunk semmit. Eppen áldozatkészségünket használták ki többszörösen arra, hogy csillogó jelszavaknak legyünk a staffage-ai. Országos egyesületeink közül az E. M. K. E., F. M. K. E. és a D. K. E. nemkülönben, a munkásérdekek védelmezésére alakult országos Védegylet, immár többszörösen kiérdemelték becsületes munkásságukkal és alkotásaikkal az egész ország becsülését és támogatását, ezeken kívül egyéb feladatunk már alig lehet, minthogy támogatassuk azokat a helyi egyleteket, melyeket a mi érzett bajaink hoztak létre, s a melyeket már a saját érdekünkben is fenn kell tartanunk és fejlesztanunk.

Tegye még ezt minden város, úgy mint mi megteesszük, akkor talán közelebb jutunk az egységes nemzeti társadalom megteremtéséhez.

Hirek

— **Előfizetési felhívás.** Tisztelettel kérjük lapunk t. olvasóit, — kiknek szándé-

legyezőmet elveszteni, viszont oly szerencsés voltam, hogy említett legyezőt a fiatal uraság találta meg, nekem rögtön odahozta és nagyon soká beszélgetett velem. Aranka mondta, hogy az nagy kitüntetés, mert az urfi úgy szokott elmeneni a falubeli leányok előtt, hogy a lapját csak az egy ujjával érinti, valamelyikkel szóba állni! No ja! Annál büszkébb.

Délutánra az ég egészen beborult s mire másnap felkeltünk, úgy esett az eső, mintha soha sem akarna megállni.

A fullasztó port, bokáig érő sár váltotta föl. Rettentő unalmas volt Aranka szobájának ablakából nézni a beborult eget és a néptelen utczát, fehérre meszelt házaival. A bácsi könyvtárában nem volt egyetlen szépirodalmi mű, csupa gyógyászati szakmájába való könyvek. Arankának pedig csak egy volt: „A Karthausi“. Elővettem hát a Karthausit. De az meg éppen nem arra a célra lett alkotva, hogy az unalmat elkergesse, (mert az inkább meg hozza.)

Mint az éhes farkas a zsákmány u-

kuk van lapunkra továbbra is előfizetni, de előfizetésüket mindidáig nem ujították meg, — sziveskedjenek azt mielőbb megújítani, hogy a lap további küldése iránt tájékozva lehessünk.

— **Nyárfa irtás.** Lapunkban mult évben felszólaltunk már egyszer a nyárfák kiirtása érdekében, melyek egész pusztaszerüvé tették a városunkon keresztül haladó országutat. Hála az intéző köröknek, e bajon már segítve van; ugyanis hétfőn a vármegye engedélyezésével az országuton végig húzódó nyárfák a községi előjáróság által elárverezettek, s egyszersmind kimondatott a rövid időre szóló terminus, a mire a megvett nyárfákat ki kell vágattatni. Kaptak is az alkalman a háztulajdonosok, hogy olcsó pénzért sok fát kapjanak s igyekezett ki-ki minél többet összevásárolni. A megvétel után nyomban megkezdődtek a kiirtások is. Már az nap délután recsegve, ropogva, zuhantak alá a hatalmas szép sugár nyárfák, hogy halálukon szinte megesett az ember szive, bár eltűnésükkel városunk szolidabb képet nyert. Hogy halálukat némileg megbosszulják, tettek is néhol kisebb nagyobb károkat, a mennyiben némely helyen alázuhanásukkal a háztetőket rongálták meg, s a Kremzir fele telefon hálózatot pedig több helyen elszakították. Ma már pusztá tőlük az országut, még csak megesonkított hatalmas törzseik hevernek békén, néma keserü váddal az árkok mentén, kárhóztatva a romboló civilizatiót. Mi meg hálával üdvözöljük városunk kitűnő jegyzőjének reform terveit, kinek már eddig is sokat köszönhetünk városunk szépítése körül. Az ő beadott javaslata után engedélyezte ez alkalommal is a vármegye a nyárfák kiirtását. Igen áldásos volna, ha a kivágott nyárfák helyén nemsokára a sokkal alkalmasabb hárs, vagy vadgesztenye fák diszlenének, mely igen szép képet nyujtana városunknak a nyári portól és forróságtól is védenék némileg a házakat.

— **A Barosi Kerékpár-Egyesület** vasárnap, e hó 15-én tartotta tisztújító közgyűlését, mely alkalommal a tisztikar

tán, úgy kapkodtam én az ujság után, a mint Ezüstke azzal lépett be hozzám, hogy meg jött a posta. Posta! Oh mi vagy te a falusiaknak. Annyi mint nekünk az opera, népszínház stb.

Mohón futottam át a lapokat, mikor elolvastam, újra elkezdtem kétszer háromszor is, aztán úgy csupa unalomból, az apró hirdetések közt kezdtem botorkálni.

Itt egy kis közlemény vonta magára figyelmemet. Meg nem állhattam, hogy el ne nevessem magamat. A közlemény így hangzott: „Jól nevelt, intelligens, fiatal leánnyal óhajt házasság céljából levelezésbe lépni egy hivatalnok. Levelet kér „Világfi“ czímen e lap kiadóhivatalába.“

Egy furesa gondolat villant meg agyamban: Jó lenne ezt a fiatal embert egy kicsit megleckéztetni. Leültem az íróasztalhoz. Ott feküdtek Aranka monogrammos levélpapirjai. Minden megfontolás nélkül vettem egyet közülök, s a következő sorokat irtam rá:

„Tisztelt Uram! Furesa véleménye lehet önnek a jó nevelésről és az intelligen-

következőleg alakult meg: Elnök Somogyi János; alelnök Dorner Andor; tükár Menyhárt Béla; pénztárnok Perl Lipót; ellenőr Heinrich Zsigmond; háznagy Fonyó Lajos; I. menet parancsnok Révay Samu; II. menetparancsnok Wertheim József. Választmányi-tagok: Dr. Siklósi Albert, Jausz Emil, Hoffmann Ferencz, Kertész Lajos.

Megemlítjük itt egyuttal, hogy kerékpár-egyesületünk ugyanaznap este tartotta új helyiségének ünnepélyes megnyitását, melyen szép számmal voltak jelen az egyesület tagjai, s részben azok feleségei, sok csinos fiatal menyecske, kik jelenlétükkel felvillanyozták a társaságot s a jókedv tetőpontra hágott. A szilaj jó kedvű fiatalok a szebbnél szebb nótákat huzatta, s közbe-közbe tánczra is kerekedtek a szép hölgyekkel, szóval a családias jellegű kis mulatság, az egyesület helyiségének ünnepélyes megnyitása kitűnően sikerült. A jókedvű társaság csak az éjféli utáni órákban oszlott széjjel.

— Népies gazdasági-előadások.

A „Somogy megyei Gazdasági Egyesület“ a Nagyméltóságú Földmívelésügyi Miniszter Ur erkölcsi és anyagi támogatása mellett, az alább megjelölt községekben, ingyenes népies gazdasági előadást rendez. Az előadások célja a kis gazdákat — a földmivelő népet a mezőgazdaság terén haladással megismertetni; s úgy a Nm. Földmívelésügyi Kormány anyagi áldozatainak, mint a „Somogy megyei gazdasági egyesület“ fáradozásának jutalmát, sikerét, csakis az előadások minél nagyobb mérvű látogatottságában fogja találni. Miért is felhívjuk a község összes földmivelő gazdáját, hogy az előadásokon megjelenni szives legyen. BARCS. 1899. január 22-én délután fél 2 órakor. Előadó: Gróf Mihály mezőgazdasági szaktanfolyamot végzett néptanító. *Fatenyésztés és a vértetű elleni védekezés.* KÖTTSE. 1899. január hó 22-én délután 3 órakor. Előadó: Békefi József mezőgazdasági tanfolyamot végzett néptanító „Az istálló trágya kezelése és komposzt készítése“. NAGY-BAJOM. 1899. január 22. délután 3 és

czjáról, ha azt hiszi, hogy egy olyan leány, ki önnek válaszol, jól nevelt és intelligens. Lehet, hogy Amerikában igen, de Magyarországon nem szokás, hogy a jól nevelt intelligens leányok, az apró hirdetésekben keressenek férjet maguknak. Ha ön magyar, akkor jobban tudhatná, hogy amit keres hol található.

A levelet borítékba téve, kendőt vettem fel, hogy átvigye a postára. A folyosón Aranka állt utamba; szurtos kezeckéiről és kormos ruhájáról látni lehetett, hogy a tűzhely körül volt dolga. „Hova mégy ebben az esőben,“ kérdezte aggódva.

„A postára,“ feleltem és igyekeztem kijutni a gangon. De ő nem engedett. „Add, majd a szobalány átviszi! Kinek irtál?“ Egy barátnőmnek, mondtam, és magam akarom feladni.

Éreztem, hogy elpirultam, amint e hazugság kiesusztott a számon. De hát a cigány is azt mondja: „Lopni nem szégyen, csak ha rajta kapják, az szégyen!“

(Folyt. köv.)

fél óraker. Előadó: Egry Károly mezőgazdasági szaktanfolyamot végzett néptanító. „*Talajisme és talajjavítás*“ SAÁRD 1899. január 29-én délután 3 és fél óraker. Előadó: Egri Károly mezőgazdasági szaktanfolyamot végzett néptanító. „*A szőlők ujjaalakítása*“ BÉLAVÁR. 1899. január hó 29-én délután 2 óraker. Előadó: Gróf Mihály mezőgazdasági szaktanfolyamot végzett néptanító. „*Fatenyésztés és a vértetű elleni védekezés*“ KIS-KORPÁD 1899. február 5-én délután 3 és fél óraker. Előadó: Egry Károly mezőgazdasági szaktanfolyamot végzett néptanító. „*Talajisme és talajjavítás*“ DRÁVA-TAMÁSI 1899. január 22-én délután 4 óraker. Előadó: Vecsey József mezőgazdasági szaktanfolyamot végzett néptanító. „*A szántásról, s ennek fő- és mellékkezeljairől*“ KILITI. 1899. január 22-én délelőtt 11 óraker. Előadó: Tihanyi István mezőgazdasági szaktanfolyamot végzett néptanító. „*Takarmánytermelés és állattenyésztés*“ ISTVÁNDI 1899. január 22-én délután 6 óraker. Előadó: Vecsey József mezőgazdasági szaktanfolyamot végzett néptanító. „*A szántásról, s ennek fő- és mellékkezeljairől*“ SZULOK. 1899. január 29-én délután 4 óraker. Előadó: Vecsey József mezőgazdasági szaktanfolyamot végzett néptanító. „*A szántásról, s ennek a fő és mellékkezeljairől*“ DARÁNY. 1899. február 5-én délután 4 óraker. Előadó: Vecsey József mezőgazdasági szaktanfolyamot végzett néptanító. „*Az okszerű trágyakezelésről*“ BABÓCSA. 1899. február 5-én délután 2 óraker. Előadó: Gróf Mihály mezőgazdasági szaktanfolyamot végzett néptanító. „*A fatenyésztés és a vértetű elleni védekezés*“ Az előadások a népiskola helyiségében lesznek megtartva.

— **A Barosi Ipartestület** e hó 8-ika helyett, — minthogy akkor kevés létszám végett a közgyűlés nem tartatott meg, vasárnap 15-én délután tartotta tisztújító közgyűlését. A közgyűlés iránt nagy volt az érdeklődés az iparosok körében, különösen arravaló tekintettel, hogy a tisztikarban nagy változásokat kívántak, mely szándékuk érvényesült s, a mennyiben a régié helyett sok új tag választatott. A tisztikar ugyanis a következőleg alakult meg: Elnök maradt továbbra is Baumann László, jegyzőnek Heilpern helyett Dömötör Kálmán választatott meg, pénztárnok Stix Károly lett. Választmányi tagok lettek: Zumi István, Szemann István, Dudás József, Krämmer Péter, Spirk János, Kugler János, Schlichter József, Kövecsy József, Bierer György, Göndös Ferencz Hómann György Varga Ferencz Számvizsgálók: Föglér József, Farkas József, Schulhof Simon.

— **Jó példa.** Azt mondja a nóta: „Arra alá kis kalapot viselnek; A legények házasodni nem mernek.“ Hogy ez a vád a vizvári legényeket nem illeti, annak fényes bizonyítéka az, hogy a vizvári templomban legközelebb egyszerre nem kevesebb mint husz pár lett kihirdetve. Fiatalok: itt a példa kövessétek!

— **A természet ébredése.** A szokatlan enyhe tél, s a ragyogó napsugár előcsalta a tavasz első hírnökeit. A délnék fekvő völgyekben már most január közepén találni szépen kinyílott hóvirágokat. Szép, szép; csak azután később megne adjuk az árát!

— **Különös szerencse.** Olvasóink bizonyára emlékeznek arra, hogy a budapesti bankház Török A. és Tsa azelőtt is mily szép és nagy nyereségeket juttatott vevőinek; a most befejezett 3. osztálynál ismét a legnagyobb főnyeresémet, 80,000 koronát nyerték a 83061. sz. sorsjegyre, továbbá több 5000, 2000, 1000, 500 koronás és több egyéb nyeresémet fizetett ki ezen szerencsétől kegyelt főúrda. Minden oldalról biztosítanak, hogy Török A. és Tsa bankháza a nyereségeket az érdekelteknek nagyon pontosan fizeti ki, vevőiket pedig jól és megbízhatóan szolgálja ki; ennél fogva Török A. és Tsa budapesti bankházát olvasóinknak legmelegebben ajánljuk, mert ezen czég a bizalmat megérdemli.

— **Budapesti gabonatözsde** (Reich Jenő és társa heti jelentése.) A külföldi piacokon a hangulat kellemes s az irányzat szilárd. Nálunk az összes gabonacikkokban gyenge volt a kereslet s különösen rozs alig talált vevőre. Az árak esőkentek — Buza egész héten alig részesült figyelemben, s az árak a muli héthez viszonyítva 10—15 krral olcsóbbak. A legmagasabb eladási ár 10.40, a legalacsonyabb 9.70 frt. volt, Rózsa továbbra is el volt hanyagolva, s 5 krral olcsóbban kelt el. 8.—8.10 frtot fizettek érte. Árpa (takarmány és hántolási czélokra) korlátolt forgalom mellett változatlan maradt. 6.—6.35 frt. érhető el. Zab jó kínálat és mérsékelt kereslet mellett ártartó volt; 5.70—6.10 frton kelt el. Tengeri (6-áru 5.55—5.60 frt, uj-áru 4.55—4.65 frt.

CSARNOK.

Kisértetek.

— „A Rejtelmes Világ“ közlése nyomán.

Világért sines szándékom e helyütt mindazon rémes históriákat felsorolni, azokat egyenként hosszadalmasan elemezni és pertraktálni, a melyekben — hogy a közönségesen használt kifejezéssel éljek, — kisértetek fordulnak elő. Az azonban már minden esetre mulasztás volna ha nem konstataálnám azon ma már kétségszövegbevonhatatlan tény, azon tagadásba nem vehető, józanul vita tárgyat nem képező körülményt, hogy az emberiség történetében talán egyetlen egy olyan lap sines, a melyben a kisértetekben való hitre rá ne akadhatnánk.

Ez is egyik fényes bizonyíték arra hogy a lélek halhatatlansága — mert hiszen a kisértet nem egyéb, mint az elköltözött lelkeinek időnkénti vissza térése s látható alakban történő megjelenése, — mindig meggyőződése volt az emberiségnek.

Ez a meggyőződés éppen úgy ott honolt a tudós és tudatlan, mint a művelt és műveletlen egyed keblében, bárha folyton találkoztak, kik azt külsőleg leplezni, gondosan rejtegetni igyekeztek, sőt merész tagadásokkal annak létezését is kétségbe vonni törekedtek. A hit, a meggyőződés azonban ennek dacára nemzedékről-nemzedékre átszált s ma is éppen úgy regélnék a legképzettebb, a legtudományosabb, a legműveltebb s a legmagasabb társadalmi körökben, a leggy-

szerűbb a legszegényebb a legnyomorultabb és legkorlátoltabb eszű lakóval bíró rozzant viskókban hazajáró lelkekről, mint tették ezt a történelem-előtti időkben élők, vagy később az egyiptomiak, babilonok, asszirok, görögök és rómaiak, kiknek mithológiája ugyszólván teljesen ezen a hiten és meggyőződésen épült föl.

Az azután önként érthetőleg megint más kérdés, hogy vajjon a ránk maradt tradíciók mai alakjukban mennyiben felelnek meg az eredetileg megtörtént tényeknek s mi azokon a cziczoma, a czafrang, a mit az idők folyamán a fölcsigázott képzelődés aggatott órájuk.

Nem czéлом, hogy kritikai bonczolgatásokkal tegyem próbára az olvasó türelmét s untig elégségesnek tartom az imént hangoztatott állítás kézzelfogható beigazolására az alábbi néhány ismertebb s nevezetesebb kisértet-históriát röviden megemlíteni, mert ezekből is azonnal előtűnik, hogy a spiritizmusnak a lélek materializációját illető alapigazságában az emberiség igenis mindig hitt, most is hisz s hinni fog mindörökké.

Vajjon ki nem hallott már a Habsburg és a Hohenzollern uralkodó házak fehér asszonyáról?

A Habsburgok fehér asszonya rendszeren a bécsi Burg valamelyik udvarán mutatkozik, lehetőleg közel annak a lakosztályához, a kit valami baj, vagy szerencsétlenség fenyeget.

Legutóbb ennek az esztendőnek a tavaszán mutatkozott, — mint azt szeptemberben, dicsőült királynénk halála alkalmából, a legelőkelőbb bécsi társaságokban beszéltek, — Ameliehofban, ahol a királyné szobái voltak. Magától érthetőleg sokat levon ennek értékéből azon körülmény, hogy ez a megjelenés csak utóbb tudódott ki s lett ismeretessé.

A Hohenzollern-ház fehér asszonya a kulmbach mellett emelkedő Plassenburg vár csarnokaiban rémitget. Egykor — 1398-tól 1595-ig — a fényes multú Brandenburg-Kulmbach örgrófok tanyáztak itt. Ma fegyenczek börtöne. A fehér asszony rendszeren bő lepelben burkoltan látható. Utját panaszos sírás és lánczcsörgés jelöli meg.

A Hohenzollernek kisértete ez év októberének 1-én mutatkozott utoljára. A fegyházi örök rémulten tértek ki utjából s az igazgatóság mindent elkövetett, hogy Plassenburgból valamiképen ki ne szivárognon a fehér asszony megjelenésének hire. Pár nap mulva azonban mindennek dacára mégis szeltében-hosszában beszéltek, hogy páratlan haláleset fenyegeti a Hohenzollern családot. Maga a bátor II, Vilmos császár is Kezdte magát kényelmetlenül érezni elannyira, hogy már majdnem le is mondott palesztinai utjáról, mikor október 8-án jött a hir, hogy Kemsben meghalt Albrecht porosz herczeg nejje.

Ez a haláleset azután a többi Hohenzollern kebléből kiützte az aggodalmat mert az előre jelzett haláleset immár bekövetkezett. A császári pár tehát nyugodtan indult el a szent földre.

(Folyt. köv.)

1898. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a szigetvári kir. járásbírósnak 98 V ⁵⁰⁴/₁ számú végzése következtében Dr. Berkes Móricz szigetvári ügyvéd által képviselt Biedl Mór és társa mohácsi czégjára Krausz Adolf szigetvári lakos ellen 216 frt 70 kr s jár. erejéig 1898 évi december hó 7-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján felül foglalt és 1741 frtra becsült szobabeli butorok, Singer-féle varrógép, bor, pálinka, rum, likör cognac és egyebekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbírósnak 98 V ⁵⁰⁴/₂ számú végzése folytán 216 frt 70 kr tőkekövetelés, annak 1898 évi október hó 25 napjától járó 6 százalékos kamatai és eddig összesen 28 frtban biróilag már megállapított költség erejéig alperes lakásán Szigetvárott leendő eszközlésére 1899 évi február hó 4 napjának délután 1 órája határ időül kitűzetik és ahoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881 LX. t. cz. 107 és 108 §§. értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni. Szigetvár, 1899 évi január hó 15-én.

Boncz Lajos
kir. bir. végrehajtó.

Hirdetések

 jutányos áron felvétetnek e lap kiadóhivatalában.

Tanonczul felvételük

Pittner György csokonyai mészáros és vendégios üzletébe egy 15 éves egészséges, eléggé fejlődött fiu, ki rendesen írni és számolni tud. Némertül is beszélő előnyben részesül. Feltételek megtudhatók ugyanott, legczélszerűbben személyes megbeszélés folytán, a fiu hozzátartozóival.